

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 4

B-dul Metalurgiei nr. 12-18, Grand Arena, etaj 1, sector 4, București

Tel. +(4)021.335.92.30 Fax. +(4)021.337.33.10

PROIECT

HOTĂRÂRE

pentru abrogarea Hotărârii Nr. 147/29.06.2017 privind aprobarea propunerii Primarului Sectorului 4 în vederea schimbării denumirii Liceului Tehnologic “Mircea Vulcănescu” în Liceul Tehnologic “Traian Popovici”

Consiliul Local al Sectorului 4

Având în vedere expunerea de motive a unor consilieri locali;

Văzând Hotărârea Nr. 747/2017 a Tribunalului București, în Dosarul Nr. 29432/3/2016;

Ținând cont de expunerea de motive a Legii nr. 127/2017 pentru instituirea Zilei naționale de cinstire a martirilor din temnițele comuniste, intrată în vigoare din data de 3 iunie 2017;

În conformitate cu prevederile art.44 alin.(1), art.45 alin(1), art.81 alin.(4) și art. 115 alin. (1) lit. b) din Legea 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

HOTĂRĂȘTE

Art.1 Se abrogă Hotărârea Consiliului Local Sector 4 Nr. 147/29.06.2017 privind aprobarea propunerii Primarului Sectorului 4 în vederea schimbării denumirii Liceului Tehnologic “Mircea Vulcănescu” în Liceul Tehnologic “Traian Popovici”.

Art.2 (1) Primarul Sectorului 4, Secretarul Sectorului 4 și direcțiile de specialitate din cadrul Sectorului 4 vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

(2) Prezenta hotărâre se va comunica Inspectoratului Școlar al Municipiului București și Consiliului de administrație al Liceului Tehnologic “Mircea Vulcănescu”, iar difuzarea acesteia va fi efectuată de Serviciul Tehnic Consiliul Local.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

Vasile NEGRILĂ

Avizat pentru legalitate
Conform Legii 215/2001
Secretarul Sectorului 4

Otilia Iustiniana VÎLCEA

EXPUNERE DE MOTIVE

Mircea Vulcănescu este un geniu al culturii românești și una dintre cele mai strălucite minți ale generației interbelice. Mircea Vulcănescu a fost și economist, sociolog, scriitor, publicist, teolog și profesor de etică, sfârșindu-și zilele la 28 octombrie 1952, în închisoarea de la Aiud, în urma torturilor aplicate de securitate.

S-a născut în 1904 la București, urmând cursurile Facultății de Filosofie și Litere și pe cele ale Facultății de Drept din București, pe care le termină în 1925. I-a avut profesori pe Nae Ionescu și Dimitrie Gusti, față de care nutrea respect și admirație. A colaborat la cele mai renumite reviste de cultură ale vremii, între care trebuie amintite: „Cuvântul”, „Criterion”, „Floare de Foc”, „Familia”.

În perioada 1935 – 1937, Vulcănescu este directorul general al Vămilelor, apoi director al Datoriei Publice în Ministerul Finanțelor. În anii următori a ocupat poziții importante în administrația națională: 1940-1941, director la Casei Autonome de Finanțare și Amortizare și președinte al Casei Autonome a Fondului Apărării Naționale, iar din 27 ianuarie 1941 subsecretar de stat la Finanțe, până la 23 august 1944.

După lovitura de stat din 23 august 1944, ocupă din nou postul de șef al Datoriei Publice, până la 30 august 1946, când este arestat, în lotul al doilea al foștilor membri ai guvernului Antonescu. La 9 octombrie 1946 a fost condamnat la opt ani temniță grea, judecarea recursului prelungindu-se până în ianuarie 1948, când instanța a menținut pedeapsa.

De la arestare până la pronunțarea sentinței, trece prin închisorile de la Văcărești și Jilava.

Transferat ulterior la Aiud, bolnav de tuberculoză în stadiu avansat, asistența medicală îi este refuzată și este băgat în Zarcă (unde erau cei mai „periculoși” deținuți).

S-a stins din viață la 28 octombrie 1952, pe când avea doar 48 de ani, lăsând posterității un testament care cuprinde întreaga sa concepție creștină: „**Să nu ne răzbunați!**”.

„La sfârșitul anului 1950, în închisoarea Jilava a fost adus un grup de intelectuali, printre care și Mircea Vulcănescu, precum și un elev – de la o școală agricolă – pe nume Edi Tomescu. Mircea Vulcănescu era extrem de slăbit. Pentru el nu mai conta propria viață, ci căuta să-și fructifice chiar și moartea, făcând binele creștin. Înainte de a ajunge în cameră cu Aurel Obreja, acest grup a fost trecut printr-o procedură de bătaie sistematică și apoi introduși în celula neagră în pielea goală.

Celula era o adevărată ghețarie plină de fecale și alte mizerii. În această celulă Mircea Vulcănescu a vrut să-și sacrifice viața, stând întins pe ciment, iar peste el să stea elevul Edi Tomescu (care era puțin bolnav). La insistențele lui Mircea Vulcănescu, tânărul s-a prefăcut că stă întins pe el (pe Mircea Vulcănescu), în realitate greutatea corpului și-o sprijinea pe mâini. Această situație a durat un minut sau două, după care tânărul s-a ridicat, declarându-se „vindecat”. Trebuie știut că deținuții aveau un adevărat cult pentru Mircea Vulcănescu, respectându-l în mod deosebit.

La ora aceea în închisori nu existau tineri atât de inconștienți, încât să-și permită a sacrifica viața unui om de talia lui Mircea Vulcănescu pentru a se salva pe sine. Moartea lui Mircea Vulcănescu a avut loc mult mai târziu la închisoarea Aiud...” (Gh. Andreica, „Mărturii...mărturii”)

„După una din conferințele ținute de M. Vulcănescu, a apărut un gardian și l-a scos pe el și grupul său afară, în curtea interioară a Fortului Jilava, unde au fost bătuți cu ciomege și bastoane de cauciuc, până la leșin. Apoi, i-au dezbrăcat până la pielea goală, zvârlindu-i grămadă în bezna din Celula Neagră; căci, fără nici o lumină, întunericul din Celula Neagră era absolut. Parcă uitați, acolo au stat, între urină și fecale, trei zile și trei nopți.

Nemâncăți, în frig, în umezeală. N-aveau nici scaune, nici masă, nici vreun pat. Alergau toți prin murdărie, de la un colț la altul, spre a se încălzi și spre a nu lăsa trupurile să se prăbușească. Mircea Vulcănescu a fost cel care i-a încurajat cel mai mult, și le-a întreținut treaz spiritul. Până când el însuși și-a dat seama de tragicul situației în care se găseau.

În condițiile acestea, spune Vulcănescu în forma cea mai simplă și cea mai prietenească, rugându-i să accepte propunerea lui, nu există nici o scăpare pentru noi, decât dacă se întâmplă ceva, care să forțeze administrația la o măsură de salvare, dacă o salvare mai există. Eu nu mai pot rezista fizicește. Mă simt epuizat de toată energia. Mă voi așeza jos, pe pânțele, în ultimele clipe ale vieții mele, și, în felul acesta voi veți avea un loc să vă odihniți, pe trupul meu. Rog, pe Dumnezeu, să primească sufletul meu și să vă ajute pe voi să supraviețuiți...

Memoria acestui martir Român, mort în temnița comunistă a fost reinstuită prin Hotărârea Nr. 747/2017 a Tribunalului București, în Dosarul Nr. 29432/3/2016, prin care instanța a constatat și confirmat *caracterul politic al condamnării lui Mircea Vulcănescu la pedeapsa închisorii de 8 ani temniță grea și la pedeapsa de 3 ani detenție riguroasă, în baza Deciziei Criminale nr.27/06.02.1948 a Curții de Apel București, pronunțată în dosar nr.1921/1947, definitivă prin respingerea recursului prin Deciziunea nr.1510/07.08.1948 a Curții Supreme de Justiție-Secția Penală, pronunțată în dosar nr.214/1948.*

De altfel marele om de cultură Mircea Vulcănescu este menționat în expunerea de motive a **Legii nr. 127/2017 pentru instituirea Zilei naționale de cinstire a martirilor din temnițele comuniste**, intrată în vigoare din data de 3 iunie 2017.

Trebuie, stimați colegi, să ținem cont de cei peste 10 academicieni sau membri corespondenți ai Academiei Române, de cele câteva sute de profesori universitari, sociologi, actori, muzicieni, oameni de cultură și cei peste 6000 de oameni care au semnat petiții pentru menținerea numelui Liceului Tehnologic “Mircea Vulcănescu” și de dorința miilor de elevi (foști și actuali) ai liceului.

Considerând că Mircea Vulcănescu reprezintă, după toate standarde de analiză (din trecut, din prezent și viitoare) un reper de moralitate și o valoare inestimabilă a culturii Române, propunem abrogarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 privind propunerea Primarului Sectorului 4 de modificare a denumirii Liceului Tehnologic “Mircea Vulcănescu” în Liceul Tehnologic “Traian Popovici”.

În finalul prezentei expuneri de motive, facem apel la Domniile Voastre consilierii locali din Sectorul 4 să votați pentru acest proiect de hotărâre.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu!

Lucrarea „Ultimul cuvânt”, editura Humanitas, 1992:

„Alții, decât Onorata Curte, aplicându-mi cu sau fără drept regimul de exterminare¹⁷, la care am mai fost supus, vor preface, mai curând sau mai târziu, pedeapsa Onoratei Curți într-o pedeapsă mai aspră, potrivit unor intenții rămase pentru mine de neînțeles.

Nu pentru asta mă plâng! ... Un singur lucru am dreptul să pretind, Onorată Curte, atunci când, chemându-mă în fața ei, am înțeles să răspund: «De față!»¹⁸. Este dreptul pe care-l am, să-i cer ca, dacă va judeca și va hotărî că trebuie să ispășesc ceva, să-i revendic dreptul de a pătimi și de a muri pentru Adevăr! ... 1) căci nu eu am permis, și nici n-am ajutat, în nici un fel, unei armate streine să intre pe teritoriul Țării mele. ... 2) și nici nu am hotărât eu, în vreun fel, declararea sau continuarea războiului, și nici n-am ajutat, în vreun fel, la luarea acestei hotărâri... Patru ani mi-am cercetat toate actele, căutând să aflu, în activitatea mea publică, unul de care m-aș putea căi. N-am găsit! În asemenea condiții, Onorata Curte poate să hotărască în privința mea orice! Un singur lucru o pot asigura de pe acum, când am încă integritatea mea corporală și a facultăților mele sufletești: că, până în ultimul meu ceas, o să dorm bine! ... Am zis!! Mircea Vulcănescu”.

Ioan Gâf Deac
Vasile Negrilă
Sorin-Ion Ceacâr
Antonio Andrusceac
Elena Iancu

